FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT FRANCIS G. JACOBS

föredraget den 23 september 1999 *

1. Rådets direktiv 95/21/EG om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) [1] antogs den 19 juni 1995. I artikel 20.1 i detta direktiv föreskrivs följande: "Medlemsstaterna skall anta de lagar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv senast den 30 juni 1996 och skall genast underrätta kommissionen om detta."

2. Eftersom kommissionen inte hade fått något meddelande om att Italien hade införlivat direktivet, sände den i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) den 16 januari 1997 en formell underrättelse till den italienska regeringen och uppmanade den att inkomma med ett yttrande.

3. Den italienska regeringen underrättade kommissionen den 30 april 1997 om att direktiv 95/21 hade införts i bilaga D till förslaget till gemenskapslag 1995/1996.

4. Eftersom några åtgärder inte hade vidtagits för att införliva direktivet, riktade kommissionen den 24 november 1997 ett motiverat yttrande till den italienska regeringen i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget och uppmanade den att inom två månader vidta de nödvändiga åtgärderna.

5. Den 13 februari 1998 översände de italienska myndigheterna ett förslag till förordning om införlivande av direktivet till kommissionen. Den 26 maj 1998 underrättade de italienska myndigheterna kommissionen om att lag nr 128 [2] hade antagits den 24 april 1998. Direktiv 95/21 hade införts i bilaga D till denna lag, i en

* Originalspråk: engelska.

1 — EGT L 157, 1995, s. 1.

2 — Hänvisad till som "gemenskapslag 1995/1997", Supplemento Ordinario *GURI* nr 88 av den 7 maj 1998.

förteckning över direktiv som skall genomföras genom förordningar.

6. Förevarande talan väcktes av kommissionen den 12 augusti 1998. Kommissionen har yrkat att domstolen skall fastställa att Republiken Italien, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktiv 95/21, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv och enligt EG-fördraget samt förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

7. Till sitt försvar har den italienska regeringen anfört att de skyldigheter som följer av Parisavtalet (Paris Memorandum of Understanding on Port State Control), som undertecknades i Paris den 26 januari 1982, och av Internationella sjöfartsorganisationens resolutioner i frågan, vilka i själva verket utgör en del av direktivet, har fullgjorts av Italien genom en serie cirkulär från Handelssjöfartsministeriet ("Ministero della Marina mercantile") samt Transport- och sjöfartsministeriet ("Ministero dei Transporti e della Navigazione"). Vidare har den italienska regeringen hävdat att förfarandet för att anta förslaget till förordning om införlivande av direktivet befinner sig i ett långt framskridet skede.

8. Vad beträffar de cirkulär som den italienska regeringen hänvisar till, har domstolen i sin fasta rättspraxis slagit fast att enbart administrativ praxis, som till sin art är sådan att den fritt kan ändras av myndigheten och som inte offentliggörs i tillräcklig utsträckning, inte kan anses som ett giltigt fullgörande av de skyldigheter som följer av EG-fördraget. [3]

9. Vad gäller förslaget till förordning om införlivande av direktivet och den omständigheten att direktiv 95/21 har införts i förteckningen i bilaga D till lag nr 128 av den 24 april 1998, har domstolen vidare i sin fasta rättspraxis slagit fast att förekomsten av ett fördragsbrott skall bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som angivits i det motiverade yttrandet. [4] Även om dessa åtgärder skulle utgöra ett införlivande av direktivet i någon grad kan de således inte beaktas i förevarande mål.

3 — Se, senast, domstolens dom i mål C-316/96, kommissionen mot Italien (REG 1997, s. I-7231), punkt 16.

4 — Ibidem, punkt 14.

Förslag till avgörande

10. Jag föreslår därför att domstolen skall

1) förklara att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) och enligt EG-fördraget genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,

och

2) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.